

דברי הכפר

"בני האדם מאבדים את בריאותם
כדי לצבור כסף,
ואז הם מאבדים את כספם
כדי להציל את בריאותם.
בשל מחשבות על העתיד
הם שוכחים את ההווה
וכך אינם חיים לא למען ההווה
ולא למען העתיד.
ובה בשעה שהם חיים
כאילו לעולם לא ימותו,
הם מתים כאילו מעולם לא חיו".

קונפוציוס.

גיליון מס 1927 * י'ב בטבת תשס"ה * 24 בדצמבר 2004

כפר-הנשיא * עלון פנימי

sachlav@kfar-hanassi.org.il

ימי הולדת

גלעד שטיינר גלית פטישניק (נכדה י. מנזיגורסקי)	31.12	תרצה סננס (נכדה-גליק)	26.12
ישראל אבידור אורי חייט שירן הרמץ	1.1	משה בן-חיים פיליס קולט מיכה ליפשיץ	28.12
		הדר בסו	29.12
		שוש בן-צבי (80) גיא כהן (נכד י. מנג'י) ירדן גליק (נכד)	30.12

ימי נשואין

אילנה (כהן) ומאיר וולר לימור ג'קסון ונפתלי קוסובר איילת (סינה) ויחיאל תושיה	26.12
יסמין (קולט) ודן בכר	29.12

נזכור

מאיר ריפקינד	5.1.90	בטבת תש"ן	ח
יוסף חצור	4.1.93	בטבת תשנ"ג	יא
מר שמואל וולפסדורף	21.12.94	בטבת תשנ"ה	יח
גב' ראי קולט	7.1.99	בטבת תשנ"ט	יט

פירוורים מהפפור הגלילי

** רואים 6x6 -

מזל-טוב למשפ' וייסבקר להולדת הבת השישית,
(כולל בנים ובנות), מזל-טוב לסבים בכפר-הנשיא ובת"א.

** רואים שיש עניין בשיוך דירות וכל שבוע מצטרף בן אחר לרב-שיח ציבורי
ובכתבה של עמי בן-צבי רואים שאפשר גם בלי התלהמות.

** רואים שיש ציפורים בגליל, תקראו את המדור של איציק ב"ד.

** רואים שיש עתיד לגליל העליון בכדורסל. קבוצת הכדורסל "עמק החולה", מביאה
נחת וכבוד לגליל ועלתה לחצי הגמר לאליפות בתי-ספר תיכוניים. אידו פוקס משחק
בקבוצה, תתגאו.

** רואים שיש פעילות חברתית בכפר, חגים ושיחות ותה וקפה במועדון.

** רואים שיש מנכ"ל למפעל. בערב שישי התקיימה שיחה עם אורי אולינר, מנכ"ל
הבונים שהתייחס בכבוד ורצינות לבקשה של אלזה לתת סקירה על הנעשה במפעל. באו
כ- 60 חברים ומאוד התרשמו מהדברים שנאמרו ובעיקר מהתחזית האופטימית, יש לומר
הזעירה באשר לעתיד המפעל מול התחרות מהמזרח. נשאלו שאלות וניתנו תשובות והכל
היה נעים ומהנה.
מי שלא בא הפסיד. (גם אני).

** היה כאן שמח בחג החנוכה. בהדלקת נר שישי של חנוכה התקיימה אזכרה במלאות
30 לפטירתו של ראובן מנדז'יגורסקי ז"ל. סיפרו סיפורים מהעבר היפה, ראו תמונות יפות
של אנשים צעירים ויפים מהעבר.

** תנחומים למשפחות פינקוס / לינטון
עם פטירתה של אמא ג'ין פינקוס ז"ל.

** תנחומים לריבה וג'ק על פטירתה של האחות של ריבה באנגליה.
בשני המקרים התקיימו תפילות לעילוי נשמתן ולא היה קשה להשיג 10 אנשים
עם לב למניין.

** יש לנו דור מצויין.
שלא ברכו אותו עדיין -
לדור מעין שהתגייס לצה"ל ברכות ושמור על עצמך.

וכעת נספר מעט על החברה שבצבא:

אלון בוסקילה – קצין במודיעין
 ניב מעין – מדריך בקורס קצינים
 רותם איילון – מש"ק מודיעין בבי"ס למכ"ים.
 נריה אגם – בחיל השריון (משתחרר בקרוב).
 רן גינת – חיל האויר – קבע
 שירית דבולט – חיל חינוך
 יאיר בן-זאב – חיל חימוש
 גלעד אגם – קורס טייס
 זיו נוי – תותחנים
 לרועי אדלשטיין בקורס חובלים במגמת מכונות
 שירן הרמץ – חיל האויר – משק"ית ת"ש
 נירית גינת – חיל הים
 עידן בן-זאב – חיל ההנדסה
 אוהד דבולט – גולני
 דניאל סער – חיל-האויר
 דנה אילייב – מדריכת נ"מ
 קרן גדליזון – משק"ית ת"ש
 אריאן סוקל – תותחנים
 דור מעין – טירונות נח"ל

מירית מזרחי – קורס קדם צבאי – מודיעין
 מיטל וולך – שנת שרות

שיהיה לכולכם בהצלחה בהמשך הדרך תשמרו על עצמכם ותחזרו הביתה בשלום.

****** רואים שיש לנו שם טוב ולא שוכחים אותנו. צפי ואיתן וינברג, תושבים לשעבר
 קפצו לביקור חברים ונפלו על מזג-אויר כמעט כמו בקנדה....

****** רואים שיש פעילות בתק"ם, בשבוע שעבר נערך כנס י"בתניקים מכל הארץ
 באיזור ניצנה והגבול החם ברצועה. היה טוב ומהנה וגם מעניין.
 השתתפו מכפר-הנשיא: עמית כץ, לוטן מזרחי, ינון אגם ואילה אדלשטיין.
 חזרו עייפים, קפואים, מרוצים ומאושרים.

****** רואים שהחורף כבר כאן, הקור העז גרם לתקלות חשמל, פיצוצים של דודי חשמל
 וקולטי שמש שקפאו.
 החורף גם מצליח להפיל למיטה חברים לא מעטים הסובלים מהצטננות ושפעת וכל שנותר
 לאחל להם לנוח טוב והחלמה מהירה.

****** רואים שיש שיפור בנעורים. במבצע מהיר בחנוכה צבעו באופן עצמאי את המקום
 שיהיה נעים להיכנס ולהזמין אורחים ולהתגאות במקום.

**** בית בלונד הסוף?**

אולי בעזרתכם זה לא יקרה ואני מזמין את כולכם להגיב ב"דברי" על הכתבות בעניין והתייחסות לטענות שלי. לאחר פגישה אקראית עם קובי הבנתי ממנו שהוא נפגע מכך שאני מאשים אותו שהוא מנסה לחסל את המקום. ציטוט מהשבוע שעבר, "אתה לא נלאה מהצורך לחסל את המקום", ובכן, על משפט זה שמאוד פגע בקובי, אני מתנצל לבקשתו, אבל עומד על דעתי שכל ההתקנה של המונה היתה לא הוגנת ולא רצויה בשלב זה והבהרתי זאת לקובי, שאין צורך לקנות מונה במחיר כזה יקר בזמן שאין כסף ואפשר היה להמשיך לסבסד את המקום בחשמל במחיר של המונה. כפי שמסבסדים את הגיל הרך, המפגש, השכונה החדשה ואת האירוח הכפרי. בגרעון של הגיל-הרך אפשר היה לשפץ ולעשות בית-בלונד חדש או לחלופין לתת תקציב מוגדל לשיפוץ המקום לרווחת החברים. אני אמנם מתנצל אבל דורש מקובי להשהות או לבטל את ההחלטה עד שיהיה מספיק כסף לקנות מונים לשאר המקומות בקיבוץ, וכן אפשר להתקשר עם בעל תפקיד זוטר כמוני לשיחה בארבע עיניים ולא בפתק בת"ד.

** רואים שהכיסאות חשובים ובמפלגות אין חדש. כל אחד נדבק לכיסא, גם במחיר של פירוק ממשלה והתעלמות מהמצב במדינה.

** רואים שיש קהילה תומכת לקשישים (ג'ק גילה לנו), אבל גם רואים שאין כאן צוות רפואי לשעות המשלימות ואנו נזקקים לשר"פ, אם כן או לא אתם תחליטו.

פרשת השבוע: פרשת ויחי
כניסת השבת: 16:12
יציאת השבת והבדלה: 17:18

שתהיה שבת חמימה ונאה, שבת שלום ומבורך.
שכולם יהיו בריאים ושיעבור הכל ממול.

שבי.

בית בלונד - הסוף? לאו דווקא
תשובה לשבי

יש לנו מזל שבית בלונד מאפשר לינה בעלות נמוכה לאורחינו, ויש לנו מזל ששבי וציונה מתחזקים במסירות כה רבה את הבית והרכוש הנמצא בו, ואני מודה להם כאן על כך בשם כולנו.
אבל לשימוש יש עלויות, ואם בעבר הקיבוץ ספג את כל העלויות, היום אנו נדרשים לשלם על 100% של ההוצאות הנגרמות עקב השימוש בבית בלונד.

להזכירך שבי, יש לחץ בלתי פוסק מצד חברים רבים להוריד/לבטל את מס המעבר; יש עננה מתקדחת מעל שמינו מכיוון מס-הכנסה שמאיימת לרסק את רשת הביטחון, ואנו נדרשים להידוק חגורה כדי לשריין משאבים ליום אפור ועוד ועוד צרכים שהתקציב (הממומן מכספי המיסים הפנימיים שלנו) אמור לכסות, ומכיוון שהתקציב הוא סופי, והצרכים כנראה - אינסופיים, אין ברירה אלא להשית את מלוא העלויות של האירוח בבית בלונד עלינו, החברים המשתמשים, מהסיבה הפשוטה -
שאינו מקור אחר.

קשה להניח שיש משהו בקיבוץ שמעוניין בסגירתו של בית בלונד, אלא שכנראה על מנת להבטיח את המשך הפעלתו, נדרש באמת לשלם יותר. אני מקווה שגם אתה תראה את הדברים באור זה ותמשיך את עבודתך הברוכה בו.

אשר לדרך בה הובא הנושא לידיעתך יכולים להיות להיות חילוקי דעות, וחשוב ורצוי ללבן אותם, אבל כדאי להפריד בין עצם הנושא שהוא - הפעלת בית בלונד בתנאי הקיבוץ המופרט, לבין הדרך בה נערך השינוי הנ"ל.

דליה וגנר

"עושה אני חנוכיה"

לקראת חג החנוכה, ניגשנו להוריד את האבק מן חנוכיה הישנה והטובה ששירתה אותנו שנים רבות ונוכחנו שכבודה במקומו מונח, אך כבר אין להתפאר בה.
לכבוד נר ראשון של חנוכה עשה לנו אריק לינטון חנוכיה חדשה, שהיא קלה לנשיאה, בגובה של מבוגר, רווחים נאים עשה לה בין הנרות, ואם שמתם לב, בה הדלקנו נר ראשון ונר שני שלישי ורביעי גם נר שמיני של חנוכה השנה. ומה עוד לבקש? שתתן לנו זאת אור לעוד שנים רבות.

מספרת אביטל
וכולנו מודים לך אריק

במלאת 80

ל משי דיבון

**כולם מוזמנים לחגוג אתנו
ולהרים כוסית לחיים**

ביום שישי 24.12

בשעה 20:00

ב"המפגש"

להתראות,

המשפחה.

שוב לחזור הביתה

חזרתי הביתה לאחר ניתוח בבית חולים וברצוני להודות לצוות הבריאות: טוטסי, דורית ונוגה על עזרתן ולנורית שדאגה לי ושמרה על קשר לכל אורך הדרך.
כמוכן לכל החברים שהתענינו, טלפנו, עזרו והציעו את עזרתם, תודה תודה !
זו הייתה קבלת פנים מרגשת שחיממה לנו את הלב (בחורף קר).

שילה והנרי

הזמנה

אני לא יודעת מה איתכם, אבל אני מאוד נתרמת גם נהנית רוב הזמן, מהרב שיח הזה שהפעם הוא במקרה או שלא במקרה נושא **הירושה**. נושא עליו שומעים חדשות לבקרים בכל משפחה בעלת שני דורות, שיש בה יותר מבן יורש אחד – בעולם שם בחוץ. והנה כאחד בעם נקראנו לסוגיה זו גם אננו.
כאילו בא לי לומר לכולנו: WELCOME TO THE REAL WORLD
ובא לציון גואל.
תודה לעמי שהצטרף לחלוק עימנו את הגיגיו והשקפותיו. עמי כותב לנו במאמר המושקע שלו "**מעט שהקיבוץ החליט לשייך את הדירות לחבריו והחברים רשאים**

להוריש את רכושם, הפכו הבנים היורשים לצד לגיטימי בוויכוח על תקנון השיוך".

והייתי רוצה להפוך ולבדוק בסוגיה זו? האם נכון לומר שזכות היורשים להביע דעתם ביחס לירושה? מה עם המשפט "בעל המאה הוא בעל הדעה"? האם גם הוא שייך לכאן?

האם "עיקרון **שייכות למקום**" (עמי) היא גם כמו שמעיר ומאיר ג'ורג'; "לדאבוננו, ולמרות כל מאמצינו, צברנו גם חוב כספי גדול מאוד, שגם הוא נחלת ילדינו".

האם החוב שצברו ההורים "בעלי המאה" יעבור גם הוא בירושה?

ואולי הכל כל כך פשוט ברור וכמעט מובן מאליו כמו שאומר לנו ג'סון "אני מציע למחוק את הסעיפים שמגבילים את זכות היורש לממש וליהנות מהבית שהוריו עבדו בשבילו הרבה שנים".

מכאן מבקש הנושא והפולמוס סביבו, מתחנן, להתייחסות נוספת ואני רוצה להזמין כאן עוד הורים "בעלי המאה" - זקני הכפר, שלהם זכות קדומים על המאה (המעט וירטואלית הזאת – אם יורשה לי), ועל "החוב הכספי הגדול" לדבר בנושא זה את דעתם. וכמובן עוד מה "היורשים" כפי שאני מבינה היום את הדברים" האם באמת יש להם הרבה ממה לחשוש, לפני כל החגיגה.

אנחנו הבנים היורשים רוצים להמשיך להיות שייכים למקום, והדרך היחידה שתוכלו לאפשר לנו להיות שייכים הנה להשאיר בידיו של בן/בת שרוצה בעלות על הנחלה שהורישו לו הוריו. (עמי). האם אתה בטוח שזה מה שאתה רוצה עמי? שושנה שרק

שוב מהמרכולית

בשבועות הבאים אנו נהיה בתהליך החלפת קופות ומבקשים מהחברים סבלנות והבנה. מה 01/01/2005 (בשעה טובה) יעבדו הקופות החדשות. המערכת תואמת את הקופות בכל הרשתות הגדולות.

החזרת סחורה של חברים. אנו שוב פונים ומבקשים להביאה את החשבונית ביחד עם הסחורה.

אין להחזיר סחורה למדפים לבד מבלי לעבור בדיקה של אחד העובדים. על סחורה אשר **פג תוקפה** לא יתקבל זיכוי.

בקשר לכלבים, לצערנו כנראה שהכלבים (אצל כמה חברים) הרבה יותר חשובים מאמהות עם עגלות ומבוגרים המתקשים להיכנס או לצאת מהמרכולית ומתעלמים לגמרי מבקשתנו

פעמיים בשבוע האחרון כלבים השתינו בכניסה למרכולית.

האם זה מקובל על ידי החברה ????

לאלה המגלים הבנה בנושא אנו מודים מקרב לב.

אנו צוות העובדים מבקשים.

נא לא להביא את הכלבים שלכם למרכולית !!!

עם ימשיך ככה נאלץ לנקוט בצעדים לא נעימים.

הרולד בשם הצוות

נ.ב. אני לא מבין את הצורך בהשתתפות כלבים בהלוויות, מסיבות וקניות.

סוף השנה

שעות פתיחה במרכולית

יום חמישי 30/12/04

7.30 - 20.30

רצוף

יום שישי 31/12/04

06.30 - 7.30

בלבד

יום שבת 01/01/05

12.00 - 13.00

משפחה ועבודה

לא שיוך דירות, ולא עסקי ירושות עיסקנן, הפעם יצאתי לשאול איך מתפרנסת בימים אלה משפחה מהיותר צעירות שבינינו? איך הם מסתדרים בימים אלה כאשר יש בבית ארבעה חמישה ילדים צעירים שרוצים לאפשר להם ללמוד לשחק לאכול וחוגים....

פגשתי בדרכי את ארי וגלעד שטיינר והזמנתי אותם לביתי.
— פתחנו בעוגיות קווקר חמות וטעימות שאפתה ארי ומהרגע שהוא אני כבר שבויה בחלומה.

היום בעידן המודרני חווים צעירים רבים את הדילמה של הרצון לפרנס מחד, והרצון להיות עם המשפחה - לבלות יותר עם הבעל ועם הילדים מאידך.
שעות העבודה הרבות והארוכות, שוחקות את הביחד של בני הזוג כהורים, כזוג, וכפרטים שרוצים להגשים משהו נוסף משל עצמם, שהוא מעבר להורות ובית ומשפחה.

ארי וגלעד עוסקים היום בשיווק מוצרי בריאות טיפוח ותזונה כשהבסיס לעסק שלהם הוא החופש להיות מי שהם רוצים להיות ושהבחירה נתונה בידי כל אחד מאיתנו. מה זה? אני שואלת אותם? היום יש המוני בתי טבע ופירסומים, כאילו מה הייחוד שלכם? למה שארצה לקנות דווקא מכם? ואת המוצרים שאתם משווקים.
לא אוכל לחזור על כל מה שאמרו והסבירו.
אך אוכל לספר שהתרשמתי שהם מלאי אמונה ומאוד משוכנעים בשיטת השיווק והמוצרים. השתכנעתי וקניתי מהם שני מוצרים שהחלטתי שיעזרו לי באיכות חיי שלי.
ושלחתי אותם לדרכם עם ברכת "דרך צליחה".
ושבאמת יהיה בהצלחה.

אצל צביה כץ טרם ביקרתי בברית החמימה והמשפּרת, שכבר פועלת לרווחתם של לא מעטים. בלהה אני מבינה שעושה חייל בהיכל היופי שלה... מה לומר לכם? ממש מרשים אותי, איך חברים לוקחים יוזמה ויוצאים עם מרץ וידע ואמונה לדרך חדשה.
מי אומר שאין יזמות באזורנו?

הערכה וברכה עימה אליכם, אל אלה ההולכים אחרי החלום שלהם.

שושנה ש.

פניה קטנה ועדוקה

שלום לכולם,

נכון שהיה קר בימים האחרונים, אבל כמו שכולם יודעים כדור הארץ ממשיך להתחמם עקב זיהום אוויר וכריתת עצים. (עצים קולטים CO₂ – דו תחמוצת הפחמן ופולטים חמצן), וככל שיש יותר עצים כך יש יותר חמצן.

איך זה משפיע עלינו? פשוט מאוד:

- (1) הגשם מתאחר בחורף.
- (2) יש יותר שריפות ביערות מפני שהכל מתייבש.
- (3) הקרחונים נמסים, מי הים עולים ועלולים להציף ארצות. בקשר לקרחונים, יש מספר גדול של פינגווינים שהם בסכנת הכחדה כיוון שהם לא יכולים להגיע לאזורי הדייג שלהם, יתכן מאוד שיצטרכו עזרה, מחכים כרגע לראות מה יקרה.

אצלנו מגלל כל המרינות שנבנו בשנים האחרונות הים פשוט חודר לתוך מצוקי הכורכר, (משפיים ועד נתניה $\pm$) והם מפוררים את האדמה וכך יכול להיות שהמצוקים יתחילו לקרוס והם יחדרו עוד מספר מטרים לכיוון החוף.

הפתרון לכך הוא פשוט מאוד:

- (א) להשתמש פחות בסולר, נפט.
- (ב) להפסיק את כריתת העצים ביערות הגשם בדרום-אמריקה וביערות קנדה ומזרחי אסיה.
- (ג) להשתמש בשקיות בתבונה למספר שימושים.
- (ד) לרקוד את ריקוד הגשם כל יום.

ולמשהו שונה לחלוטין: בקיץ נערך סקר נדידת עופות דורסים בעמק יזרעאל ונספרו: 160,000 חסידות לבנות, 300,000 איות צרעים, 88,000 עיטי חורש ו- 56,000 ניצים. נכון, דורסים רבים, כמו כן נראה דורס גדול ונדיר בעמק-החולה ששמו עזניה שחורה.

זהו להפעם.

Merry Christmas
ושבת-שלום וירוק.
איציק בן-דור

רשימת שומרים מ- 24 עד 31 בדצמבר

דוד אלמן	24/12/04	יום שישי
ארז בילגורי	25/12/04	יום שבת
אנדי בולדווין	26/12/04	יום ראשון
ארי ברגר	27/12/04	יום שני
רוי בוסקילה	28/12/04	יום שלישי

יום רביעי	29/12/04	אלי בר-און
יום חמישי	30/12/04	דודו פלמה
יום שישי	31/12/04	יבין בן-רשף

רכב לחופש

הרישום לרכב חופש עבר לטיפולו המסור של רומן סדרן התחבורה.
לידיעתכם,
רימונד סולומון.

לחובבי מזג-אוויר

השבוע היה מינימום +2 C
מקסימום +13 C

לבריאות,
לן ו'.

הפרפר (אגדה)

ונותר הנער על גדת הנהר
וציר שם פרפר אחר פרפר.
לא עוד צייר במקל על החול:
קנה לו בדים, צבעים ומכחול
צייר וצייר פרפרים למאות
אך לא גילה מהו הסוד.

ישב לו נער על שפת הנהר
וניסה לצייר את החול – פרפר.
ניסה לצייר בחול
ניסה לצייר ולא יכול,
כי הנער היה צעיר מאד
ולא ידע עוד מהו הסוד.

פתאום, עם ערב, על שפת הנהר

פתאום הופיע על שפת הנהר

סוף סוף הוא השלים את הפרפר.
פרפר אמיתי, פרפר נהדר,
נזכר בזקן – הציץ בנהר
וראה את עצמו זקן מאד;
ואז הבין הוא את הסוד.

ובעודו עומד שם על שפת הנהר
ניגש אליו נער קטן ואמר:
"פרפר אמיתי, ממש כמו נושם!...
למדני זקן... האם זה קשה?"
"לא קשה נער, זה קל מאד"
אמר הזקן ובעיניו דמעות.

צייר זקן ואפור שער.
צייר לנער פרפר מושלם
כמו חי. הפרפר היפה בעולם!
אז ביקש הנער נפעם מאד;
למד אותי, סבא, מהו הסוד?

אמר לנער אותו צייר:
צייר, בני, פרפר אחר פרפר
ואז יבוא יום בו תרגיש אולי
שציירת פרפר אמיתי כמו חי.
ואז גש לנהר ולידו תעמוד
ותראה במים מהו הסוד.

merry christmas